افغانستان آزاد ــ آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــاد   بدین بوم و بر زنده یک تن مـــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com   afgazad@gmail.com

زن پیشتاز	Vanguard Woman

دافغانستان دخلکو آزادي بخبښونکی سازمان (ساما)

۱۳ مارچ ۲۰۱۸

ښځې دپلارواکۍ په زنځير ښکيل

شبحی ست در سراسر تاریخ تا کنـون

تعقیب سایه وار تو را می کند هنـوز

از تخت حریت تو را می کشد به زیر

ترغیب بنده وار تو را می کند هنـوز

د«ښځي ورځ» دلومړني نمانځني څخه نږدې يوسل او شل کلونه تيريږي. خو پرښځو باندی د«مدني ټولني» او دپانګوالی نظام دټګماری اوغولوونکي پاملرني اوهمدا ډول د«ټولنيز انقلاب» په سرته رسيدلو سره سره، اوس هم د«پلارواکۍ» ناتار پايښت لري. او په تيره بيا په وروسته پاتي هيوادونو کې ښځې لاپسي تر تيږي او تاوتريخوالي لاندې ويرژلی ژوند کوي. زمونږ په ګران هيواد کې، ښځې پرته دهيڅ ډول اجورته دسريو دغلامانو په څير دسحر څخه ترماښامه دربړونو او کړاوونو په زغملو سره په کار بوختي دي، او دناخوالو اور ټلو سره مخامخ دي. نو دهغوی دلومړنيوغوښتنو او دحقونو دراستنولو لپاره لا تر اوسه هم ډير لاملونه ترسترګو کيږي چې هرومرو بايد ددې ورځې نمانځنه وشي. او دنمانځنی په ترڅ کې، له دې تاريخي ورځې څخه په ګټه اخستلو سره د«پلارواکۍ» دناتار څخه دښځو ربښتينی او تل پاتي خلاصون په نښه او وښودل شي.

دښځو دنړيوالي ورځې په نوم دمارچ اتمي ورځې ټاکل، په ۱۸۵۷ کال دنيويارک په ښار کې دټوکرانو کارخاني دښځينه مزدورانو دغوښتنو پورې ـ چې دتنخواګانو دزياتوالي، دکار د ګړيو لنډون او دکار دشرايطو دښه والي لپاره يې اعتصاب کړي ول ـ اړه لري. يو پنځوس کاله وروسته (۱۹۰۸) دنوموړي ښار دکتان فابريکي ښځينه کارګرانو دپخوانيو کارګرانو دمبارزو تر اغيز ـ د همغو غوښتنو دلاسته راوړلو لپاره ـ په دغه ورځ په اعتصاب لاس پوری کړل. ددغي فابريکي څښتن نورو سيمو ته داعتصاب دغځيدلو دمخنيوي په تکل، دغه ښځې يې په نوموړي کارخانه کې ښکيل کړل. پر دغه مهال کارخاني اور واخيست او ۱۲۹ ښځينه کارګرې وسوځيدل. دښځو په دوهمه بين الاقوامی

سوسیالیستی کنفرانس ـ په کوپنهاګ ـ کې چې په هغه کې سل ګډون کوونکي دنړۍ داوه لسو هیوادونو استاځي ګډون کړي ول؛ په ۱۹۱۰ کال داګست میاشتي په ۲۷ دمارچ اتمه د «ښځي ورځ» په نوم ـ دځو اړخیزو تبعیضونو پر وړاندی دهغوی دحقونو ځخه دپلوی په موخه ـ وټاکل شو.

دبشري ژوند په لومړی پیر کې، پر یوه انسان باندې دبل انسان د ناتار شتون لاتر اوسه نه دی پیژندل شوی. نو ځکه دا اندتوګه چي ګواکې پر ښځو باندې ناتار اوپلارواکي د«بشر پنځ» کې اخښل شوی، دپوهي سره سمون نه خوري او دمنلو وړ نه دی. همدا ډول ښځو ته «دوهم جنس» ویل، دپوړیزو ټولنو کلتوري انګازه ده. په رښتیني توګه دکار پنځیز ویش په پایله کې (لږ او ډیر پخپل سر دسړیو او ښځو تر منځ) او په لومړنیو ونده ایزو ټولنو کې دټولنیز کار لومړنی ویش له امله (دتولید دنویو بنو او دشتمنیو ځانګړو زیرمه کولو په پایله) داسي شرایط برابر شول چي دټولني یوه برخه وکړای شو چي دتولید دوسایلو او اوزارو کنترول پخپل لاس کې ونیسي او دټولنیز ژوند په ټولو برخو کې واکمني تر لاسه کړي. دغه چار ټولنیزو اړیکو ته یې بنستیز بدلون ورکړ. نو له هغه مهاله لا تر اوسه دښځو او سړیو ترمنځ اړیکي دناتارګرۍ او ښکیلتیا بڼه غوره کړه. دبشر پرمخ تلونکي تاریخ ته په پاملرني سره او په پوړیو باندې دټولني دویش له لومړي مهاله لا تر اوسه دنورو ناتارونو تر څنګ، ښځي دسړیو واکمني د«سرباری» په څیر زغملی دی.

زمونږ په ګران هیواد کي د«ویدي» پیر دپای ته رسیدو او دسترو کوشانیانو دواکمنی څخه وروسته، زرګونه کلونه دي چي زمونږ دټولني ښځي ټیټ دریځ لري. نو له دي لامله په اقتصادي، سیاسي، کلتوري او پوهنیزو آزمیښتونو کي ونډه نه لري او ګوښي ته شړلي شوې دي. دغه چار ـ دسړیو په پرتله ـ دهغو دفکر اوعقل دودې او پوهنیزو لاروچارو دراخپلولو په لیار کي خنډ ګرځیدلی دی. او د«ناقص العقل» انګیرنه یې دمنلو وړ ګرځولی دی. جوته ده چي ټولنیز ژوند دانساني شعور ټاکونکی دی؛ پوهنه او تجربه دکړنو په بهیر کي ترلاسه کیږي، نو په ډیره خواشینی سره زمونږ دټولني ښځي له دې پلوه بې برخي دي.

په لویدیځه نړۍ کي پر فئودالیسم باندې دپانګه والی بریالیتوب څخه وروسته، دپانګه والو د«آزادی، برابری او ورورولی» شعار او په تیږه بیا د «پلارواکی» دولکي ځخه دښځو خلاصون هسي تشه ډنډوره دپانګه والو په ګټه سر ته ورسید. ښځو ته دتش په نامه آزادي ورکول، ونشو کړای چي دهغوی دمړییتوب لاملونه له منځه یوسي.

په لویدیځ کي دفمینیسم الواک (چې له آره دښځو په هکله یو پانګه وال الواک دی)پلارواکی او پوړیزو توپیرونو ته ـ چي په ټولنه کي دښځو ټیټ دریځ سر چینه ده ـ په نه پاملرنه، یواځي سړي دهغو دټیټ ژوند لامل ګڼي. ښکاره ده چي دښځو او سړیو تر منځ ټولنیز توپیرونه ذاتي او دبیولوژیک او فزیولوژیک توپیرونو زیږنده نه دي. خو دفمینستانو په اند سړي له پیله، دښځو بیولوژیکي بې ځواکی څخه په ګټه اخیستلو سره هغوی تر خپل ناتار او ولکي لاندی راوستی دي. دفمینستانو یوه بله ډله «جنسي آزادي» چي دښځو او پیغلو ـ دواده پرته ـ دجنسي اړیکو دنیولو په مانا ده، دښځو بشپړه آزادي انګیري. بله ډله بیا په ټولیزه توګه ښځي دسړیو په وړاندې ودروي اود«ښځو آزادي دښځو په لاس»متاک شعار یی اوچت کړی دی. خو دیوې ټولني دآزادۍ پرتله دښځو دآزادی له مخي کیږي چي داقتصادي ښکیلتیا او دهغو ټولو اړیکو دله منځه وړلو پورې اړوندي لري چي ښځي یی بې واکه کړي دي. نو دیوې ټولني دسړیو آزادي دښځو دآزادۍ پورې تړلې دی. دا ځکه چي«ترڅو چي په نړۍ کي یوه ښځه تر ناتار لاندی وي، هیڅوک په رښتینی توګه ندی آزاد شوی».

پر ښځو باندې ظلم او ناتار سمدستي او په یو مخیزه توګه نشو له منځه وړلای. ان په هغه ټولنه کي چي «ټولنیز انقلاب» سرته رسیږي، باید په دې تمه ونه اوسو چي ټولنیز ـ اقتصادي توپیرونه به کوروټ له منځه یوړل شي. په دې توګه دښځو او سړیو تر منځ دژوند سمون به هیڅکله په دې پړاو کي بشپړ نه شي. داځکه چي: اجوره (دبورژوازی حق)،

دفکري اولاسي کارونوترمنځ توپيرونه اود کليو اوښارونو ترمنځ توپيرونه به شتون ولري. ترډيري مودې پورې دولت، ټولنيزې پوړی او پوړييزټکرونه به پايښت ولري. نو دټولنيزبشپړ سمون لپاره (په تېره بيا دښځو اوسړيو ترمنځ) په کارده چي ددې ټولو توپيرونودتري تم کيدلو غوښتنه دې وشي....

زمونږ په ګران هيواد افغانستان کي ـ که د« مشروطيت غوښتونکو» دلنډ پيرڅخه پسي تير شو ـ په دوو پړاوونو کي، ښځو ته دآزادی ورکولو درواغجني دوړې پورته شوي دي: يودروسيي امپرياليسم ته ښکيل د«خلق دموکراتيک دولت» پړاو اوبل د«بن دلومړي کنفرانس» په پايله، امريکي امپرياليسم او ناتو پورې ښکيل مونتاژ شوی دولت په پړاو کي. دروسيي لاسپوڅی دولت «اصلاحات» چي غولوونکی بڼه يي درلود او زمونږ دخلکو وسله وال پاڅون د له منځه وړلو او دخپل واکمني دړنګيدلو څخه د ژغورني په موخه اعلان کړل. خو دغه هلې ځلې ونشو کړای چي دکوډاګي رژيم پر وړاندې دوګړو کرکه له منځه يوسي. « اوومه شميره فرمان چي دمنځنيو پيړيو داړيکو څخه دښځو د ژغورني ادعا درلود، دغه ستره ټولنيزه ستونزه چي دټولنيز کار دلومړنی ويش او دبشر دپرمخ يون تاريخ او داقتصادي، ټولنيز او مذهبي خواوو لرونکی دی او په پلارواکی ټولنه کي ژورې جرړې لري او په نورو ټولنو کي دپرمختللي پانګه وال او سوسياليستي فرماسيونونو سره سره، لا تر اوسه هم ستر برياليتوبونه او لاسته راوړني نه لري. ددې پر ځای چي دښځو نوښتونو، په ټولنيز توليد کي دهغوی ونډې او دپوړيزې پوهي لوړاوي ته پاملرنه وشي....دمهر له منځه وړل او دماشومانو دواده څخه مخنيوی چي دپنځوسم لسيز څخه وروسته دزوړپالو دولتونو دخولي خبرې وې دټوکو او کرکو سره مخامخ شو.» (رهبر)

دامريکا امپرياليسم زمونږ دهيواد پوځي ښکيل په ترڅ کي، دطالبانو دمتعصب حکومت له تنګسي او زور زياتي څخه دښځو خلاصون ادعا، دښځو دحقونو درواغجنه تابيا او دتش په نامه دموکراسی «بخښلِ» دښکيلاکګرې ډنډورې په سر کي ټيکاو ورکړ. نو ځکه دخپلو موخو دلاسته راوړلو لپاره ـ د «مدني ټولني» تر نامه ـ دمؤسسو او "ان جی او" ګانو په جوړولو لاس پورې کړ، تر څو ددې پلمو تر شا خپلې کرغېړنی موخي پټ کړي، ددې مؤسسو بې ننګه چلوونکي داساسي قانون د دوه ويشتمي مادې په استناد چي ګواکي «... د افغانستان اوسيدونکي ـ نارينه او ښځي ـ دقانون په وړاندې دمساوي حقونو او وجيبو لرونکي دي»، دافغاني ښځو دغولولو لپاره دکرکي وړټکي برګي څخه کار اخلي. ځکه چي دهمدې قانون دريمي مادې او ورسره اړوند فرعي قوانينو ته په پاملرني سره، اودقانون دلفظي مجوز تضاد دپلارواکی اندتوګي زړو دودونو سره به داګروهه راته جوته شي چي: دوه ويشتمه ماده دمساوات ښکارندوی نه دی. دقوانينو پايښت دټولنيزو توپيرونو پر شتون باندې دلالت کوي. قوانين يا دتوپيرونو دخوندي کولو لپاره دي (دزوړپالی قانون) او يا دهغو دجرړو دشکولو لپاره (انقلابي قانون). که چېرې رښتينی مساوات شتون ولري، نو بيا قانون ته اړتيا نه ليدل کيږي.... نو له دې امله اساسی قانون دامپرياليستانو او دهغوی ترولکي لاندې دولت په ګټه ليکل شوی دی. زيارکښ وګړي او په تېره بيا تر ناتار لاندې ښځي، نشي کولای چي ددې قانون څخه ګټه واخلي.

اوس چي زمونږ ګران هيواد د راتپل شوي جګړې داور په لمبو کي سوزي، ښځي دډيرو ستونزو اوکړاوونو پر وړاندې ټيکاو لري. دطالبانو او داعشيانو او... دلې ټپلې په مرژوانده هلوځلو سره غوارې چي ـ له تاريخي پلوه دختميدو په حال ـ دفئوډالی نظام پايښت ولري. دوی پر ښځو باندې دتاوتريخوالي ډول ډول بڼي روا ګڼي. اود«صحرايي» محکمو دپريکړو له لياري دعيني شاهدانو پرته، بې ګناه ښځي وژني. هغوی ښځي په ډله ايزه توګه دوينځي په څېرله ځان سره وړي (دننګرهار دشينوارو په سيمه کي دښځو ډله ايز تښتول يې څرګنده بيلګه ده). طالبان او داعشيان ان د«اسلامي شريعت» پر خلاف، ښځي «اجباري ودونو» ته مجبوروي.

لاسپوڅی او ګوډاګي حکومت او دهغوی باداران په درواغجن زړه سواندی سره، ددې ویرژلیو پېښو څخه یواځې او زاري تبلیغاتي ګټه اخلي. دا ځکه چې د ښکیل دولت په ترکیب کې دبنسټ پالو(اخوانیانو) ګډون پردې ناتارونو باندې ـ ددوی دګډې ګروهې تر آغیزـ دمنلو مُهر لګول کیږي. ځان وژنه، ځان سېزل، دښځو پروړاندې فزیکي تاوتریخوالی، اختطاف او همدا ډول جنسي زورونه، ډله ایز جنسی تېری، پر ماشومانو باندی (ان دمسجدونو دملایانو له خوا) جنسي تېری او دانځوریزو رسنیو له لوري ددې ځواشینوونکو پېښو بربنډول، « پر ښځو دتاوتریخوالی دمخنیوي قانون»؟ دتوشیح څخه دپارلمان سرغړونه اود دولت انفعالي دریځ هغه بربنډې پیښې دي چې پورتنی ادعا جوتولای شي.

دښځو رښتینی آزادي یواځې ددوی پخپلو نوښتونو، په ټولنیز تولید کې دهغو په ونډه اخستلو. دهغو دپوهې لوړولو او دښځو او سړیو په ګډ هڅه او هاند او هغې ټولني ته درسیدلو وروسته چې په کښې دانسان زبیښناک له منځه تللی وي، لاسته راتلای شي او بس.

مړ دې وي د پلارواکي نظام!

ورک دې وي پر ښځو دتاوتریخوالی پلویان!

ځواکمن دې وي دزیارکښو ښځو مبارزې!

یا مرګ یا آزادي!

دافغانستان دخلکو آزادي بخښونکی سازمان (ساما)

۰۸ مارچ ۲۰۱۸